

TRAIASCA

ZIUA SOLIDARITĂȚII INTERNATIONALE A CELOR CE MUNCESC!

ÎN PRAGUL PRIMĂVERII

S-a statornicit la noi data — de cînd a început viața cea nouă în patria noastră — ca din lungile alaiuri care defilează de 1 Mai, să se desprindă un pîlc de copii, să urce alergînd treptele tribunei și să dăruie buchete de flori conducătorilor partidului și statului, să lege la gîtul acestora cravata roșie de pionier.

Sînt semne de dragoste și de recunoștință pentru copilăria fericită pe care o trăiesc, pentru minunatele condiții în care le este dat să învețe, pentru drumul larg deschis înaintea fiecăruia, de a se dezvolta și desăvîrși. În asemenea clipe sărbătorești, în ochii limpezi ai copiilor se perindă parcă imaginile care alcătuiesc basmul aievea al zilelor lor însoțite: școala cea nouă cu clasele ei luminoase, cu laboratoare și săli de gimnastică, cu terenuri de joacă și de sport, cărțile pe care an de an le primesc în dar de la poporul muncitor. Ei revăd excursiile voioase, vizitele pline de învățăminte în muzee și la locuri istorice, spectacolele anume destinate școlarii. Și cum se află în pragul primăverii și nu-i mai despart multe zile de timpul vacanțelor, în ochii copiilor strălucesc — împletindu-se amintirile cu așteptările — taberele de la munte sau de pe litoral, odihna binemeritată în mijlocul neasemuitelor frumuseți ale priveliștilor noastre. Doar vacanța este prilej de îmbogățire a cunoștințelor, prilej pentru a lega noi prietenii, de a descoperi nebănuite întâmplări și pilde însuflătoare în paginile cărților citite — de a te întoarce la școală cu trupul călit, cu mintea și inima pline de belșugul roadelor culese în jurul tău...

Buchetele pe care pionierii le aduc celor mai iubiți fii ai poporului, nu sînt numai semnul lor de mulțumire. Ele rostesc în același timp angajamentul că — asemenea florilor — vor crește ei înșiși, că sămînța cea bună a încolțit și va da rod, mereu mai bogat, pentru a se înmănușea în minunatul buchet al schimbului de mîine!

Invățînd, cu rîvnă și stăruință, îndeplinindu-și îndatoririle de pionier, copiii țării se dovedesc vrednici de părinteasca grijă a partidului, de dragostea cu care sînt înconjurați, vrednici de a „înflori” în Marea Primăvară a socialismului, în frumoasa noastră patrie, Republica Populară Romînă.

1 Mai 1963

MARCEL BRESLAȘU

Desen : C. MALIN

Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scinteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIV nr. 18 (906) * miercuri 1 mai 1963 * 8 pag. 30 bani

ÎN ÎNTÎMPINAREA ZILEI DE 1 MAI ȘI A ZILEI TINERETULUI DIN R.P.R.

Pionierii din raionul Craiova, alături de pionierii și școlarii de pe întreg cuprinsul patriei, întîmpină zilele de 1 și 2 Mai cu noi succese la învățatură și în activitatea pionierească. Astfel, ei au participat la plantarea celor 15 000 de puieți, au amenajat ronduri cu flori pe marginea șoselelor, în parcuri, la monumentele istorice, la sediile gospodăriilor agricole colective și în grădinile școlilor.

Tot în aceste zile, pionierii din comuna Breasta au expediat spre furnalele Hunedoarei și Reșiței 7 000 kg de fier vechi, cei din comuna Ciutura 4 000 kg, iar cei din comunele Coțofeni-Față și Teasc peste 7 000 kg.

BUNOIU CONSTANTIN
Secretar al Comitetului
Raional U.T.M.,
Craiova

În unitatea de pionieri din comuna noastră, după ce am înfrumusețat curtea școlii prin văruierea pomilor, săparea rondurilor și sădirea florilor, am început pregătirea unui pro-

gram artistic. Noi vom întîmpina această sărbătoare a oamenilor muncii, așa cum obisnuim, cu cînt și voioșie. Pînă acum am învățat multe poezii despre partid, patrie și 1 Mai, am învățat două suite de dansuri populare, o scenetă și multe cîntece închinare partidului și patriei drași.

Așa întîmpinăm noi două sărbători drași — cu cînt și voioșie.

NEGREA DUMITRA,
cl. a VII-a
comuna Bărăitaru,
raionul Ploiești

Dornici să avem cit mai multe note bune cu toții, pionierii și școlarii din clasa noastră au învățat cu sirguintă, pregătindu-se bine pentru lecții. Chiar și cei care, înainte, se pregăteau mai slab. Iată de ce Ionică a învățat cu mai multă grijă și, uneori, cînd am avut la aritmetică probleme mai grele, și-a pregătit lecțiile împreună cu Floricica.

Așa, învățînd cu temei și ajutîndu-ne unii pe alții la nevoie, am reușit să obținem multe note bune și foarte bune — întîmpinînd sărbătoarea de 1 Mai și Ziua tineretului cu succese la învățatură.

DULFU MIRCEA
cl. a IV-a
Școala de 8 ani,
comuna Ulmeni,
regiunea Maramureș

CÎNTEC ÎN MAI

Florile din plai, în cununi bogate,
La zi'nții de Mai, ți le-aducem toate.
Glorios partid, ce de dimineață
Drumul fericit ni-l arăți în față!

Bun și înțelept, și iubit părinte,
Drumul tău cel drept ți-l urmă'm'nainte!
Și pe cîmpuri și-n marile-ți uzine,
Îți vom fi deplin schimbul tău de mîine!

Pin-atunci cu drag îți urmă'm povața
Purpuriul steag ne-ncălzește viața.
Și vom crește mari, luminați de soare,
Și vom fi stegari clasei muncitoare!

VICTOR TULBURE

POVEȘTEA lui

Ne-am obișnuit ca, de 1 Mai, oamenii muncii din țara noastră să raporteze cu mîndrie partidului despre realizările obținute în desăvîrșirea construcției socialiste. Ei vorbesc despre succesele în producție, iar voi, copiii, despre notele voastre bune. Și părinții voștri sînt mîndri de voi, de schimbul lor de miine!

Această zi de 1 Mai își are istoria ei, care se împletește cu istoria luptelor proletariatului. Cu 77 de ani în urmă, la 1 Mai 1886 în orașul Chicago, din Statele Unite ale Americii, oamenii muncii, ne mai putînd suporta condițiile grele de muncă, s-au ridicat împotriva exploatării, pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și pentru reducerea zilei de lucru la 8 ore. Însăpămintată de greva generală și de demonstrația muncitorilor, burghezia americană și-a chemat ca ajutor sprijinul său de nădejde — poliția.

Atunci, într-o zi însoțită de mai, pe străzile orașului Chicago a curs sințele muncitorilor care se ridicaseră împotriva exploatării.

În anul 1889 Congresul Internaționalei a II-a a hotărît ca 1 Mai să devină sărbătoarea zilei de luptă pentru pîine, pace, socialism, sărbătoarea solidarității celor ce muncesc din lumea întreagă.

Astfel, oamenii muncii din Franța, Anglia, Germania, Austro-Ungaria, Italia, Spania, Suedia, România au sărbătorit, la 1 mai 1890, pentru prima oară această zi, sub lozincă unității în lupta de eliberare de sub robia capitalistă.

Și la noi în țară sărbătorirea lui 1 Mai are o veche și glorioasă tradiție.

Încă în 1890, cu prilejul celei dintîi demonstrații de 1 Mai din România, peste 5 000 de muncitori au ieșit pe străzile Bucureștiului, manifestînd pentru drepturile lor la o viață omenească.

După crearea în 1921 a Partidului Comunist din România, manifestele de 1 Mai ale Partidului Comunist din România erau răspîndite în fabrici, cartiere și sate spre furia neputincioasă a slujitorilor și călăilor burgheziei.

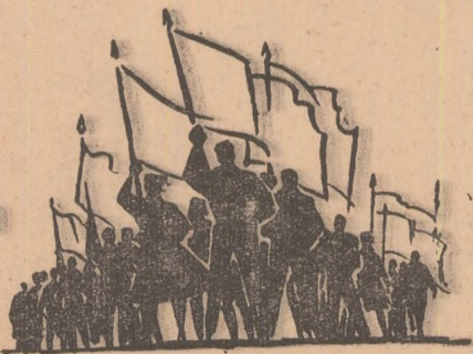
În anul 1933, după glorioasele lupte ale ceferiștilor și petroliștilor organizate și conduse de Partidul Comunist Român, ziua de 1 Mai s-a transformat într-o puternică demonstrație pentru eliberarea ceferiștilor întemnițați.

Ziua de 1 Mai 1944 a înscris în istoria luptelor muncitorimii din țara noastră un eveniment deosebit. S-a făurit Frontul Unic Muncitoresc, care a încheșat unitatea de acțiune a clasei muncitoare. Manifestul Frontului Unic Muncitoresc, răspîndit la 1 Mai 1944, chema poporul întreg la luptă pentru doborîrea guvernului Antonescu, pentru sprijinirea Armatei Roșii și încheierea alianței cu Uniunea Sovietică. După actul revoluționar al insurecției armate de la 23 August 1944, patria noastră a pornit pe drumul socialismului, drumul unei vieți fericite pentru toți cei ce muncesc.

E primăvară. Pomii și-au pus din nou hainele lor colorate. Pretutîndeni, oamenii muncii sărbătoresc ziua de Întîi Mai.

O pădure de steaguri roșii fluturînd în adierea de primăvară, așa trec la demonstrație oamenii muncii victorioși, care construiesc o viață din ce în ce mai frumoasă, minunată, care desăvîrșesc, sub conducerea partidului, socialismul!

E. SKIBINSKI

Cum arăta vechea școală din comună? Avea puține încăperi, și acelea insalubre. Mobilierul era vechi, iar materialul didactic sărăcăcios. Și era singura școală pentru trei sate...

Anii aceia au rămas de mult în urmă. Acum, în comună există trei școli. Două din ele sînt construcții noi, spațioase, iar a treia este un local complet reamenajat, locul claselor insalubre l-au luat acum clasele mari, spațioase, dotate cu mobilier nou. Materialul didactic a fost și el înlocuit, mărînduse de cîteva ori numărul diferitelor aparate, mulaje, hărți, ustensile de laborator etc.

La construirea celor două școli și la reamenajarea celei de a treia, au dat și pionierii o mîna de ajutor; alături de colectivîști, ei au lucrat la cărăutul cimentului, al cărămidei și mai cu seamă la curățenie. Cînd construcțiile au fost gata, colectivîștii au pus la dispoziția pionierilor materialul necesar pentru amenajarea unui

— Bună dimineața!
— Bună dimineața!
Salutul este adresat nu numai colegilor ci și... noii școli — Școala de 8 ani nr. 4 din Capitală.

Colectiviștii

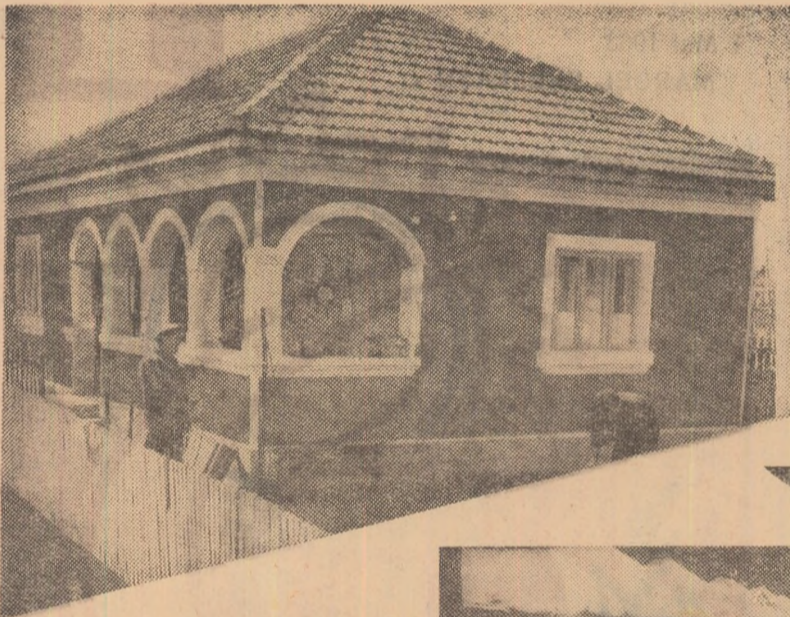
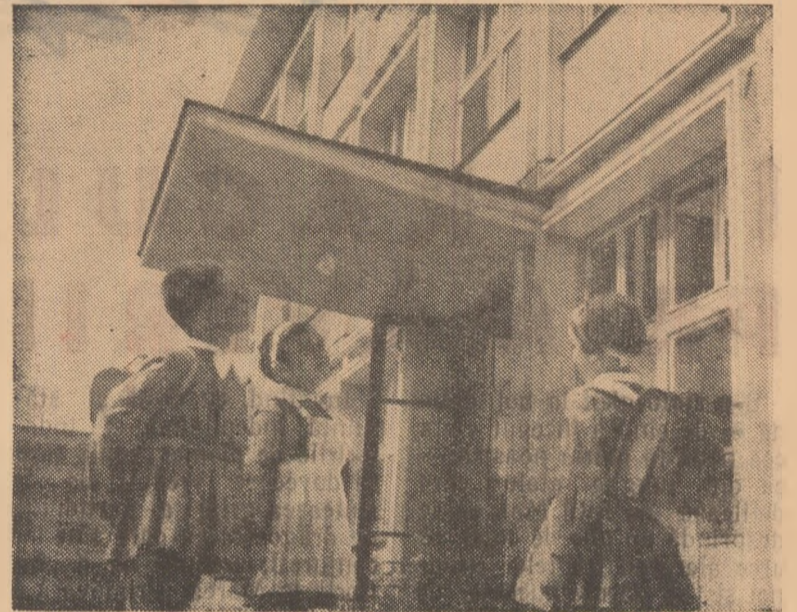
și copiii

parc și a unor terenuri sportive (de volei și fotbal). Ți-e mai mare dragul să treci acum pe la școala din centrul comunei.

Între munca colectivîștilor

și activitatea pionierilor din comuna Salcia-Tudor, raionul Brăila există o strînsă legătură. Deseori, pionierii merg la G.A.C. să dea o mîna de ajutor părinților lor, iar colectivîștii nu o dată îi ajută pe copii să meargă în excursie la Brăila, Galați sau în comune învecinate. Colectiviștii îi ajută pe copii creîndu-le condiții bune de învățatură și de odihnă, iar la rîndul lor, copiii se străduiesc să învețe bine, pentru a deveni, la rîndul lor, colectivîști și muncitori pricepuți.

R. BOGDAN

Încă o casă nouă, în comuna Topoloveni, regiunea Arșes.

În fiecare an, de-a lungul și de-a latul țării, se aud trompetele pionierilor, glasurile lor vesele. Pe munți, pe malurile lacurilor, la mare răsar corturile faberelor pionierești.

Iată, în fotografie o astfel de tabără — tabăra turistică de la Snaqov.

O MÎNĂ de PRIETEN

E Întîi de Mai, dimineața. Îmbrăcat în haine de sărbătoare, tu, Vasilică, sau Ionică, sau Sandu, sau tu, Valerica — fetița cu părul ca zmoala și cu ochii mari, catifelăți, vă îndreptați către școală. De aci, din localul de care vă leagă atîtea bucurii și amintiri, în alaiul tîneresc al pionierilor, vă veși îndrepta spre piața în care un întreg popor de muncitori, colectivîști și intelectuali s-a adunat să cinstească, împreună cu conducătorii lor, marea sărbătoare a celor ce muncesc — 1 Mai. Te bucuri că te alți și tu în mijlocul lor. Te bucuri că poți striga și tu, laolaltă cu ei, bucuria care îți umple pieptul, bucuria realizărilor mărețe de azi și a izbînzilor viitoare.

În alaiul vesel al colegilor

tăi fiind însă, nu uii că în multe alte părți ale bătrînei noastre planete, prietenii tăi John, Ahmed, Manuel, Kim sau Trang se pregătesc și ei, în felul lor, să împlinească marea sărbătoare. În țările lor mai împărătește capitalismul, iar ei, micii tăi prieteni, și părinții lor, mai trudes din greu la capitaliști și moșieri pentru o bucată de pîine. Și John din America, și Ahmed din însinguratul Irak, și Manuel din îndepărtata Argentina, și Kim din Coreea de Sud sau Trang din Vietnamul de sud ce luptă împotriva călăului Ngo Dinh Diem își pregătesc armele lor de luptă: sînt afișe minuscule, stegulețe roșii ca sințele muncitorilor ucii de capitaliști. În dimineața aceasta limpede, de mai, ei vor înălța sus, sus stegulețele roșii, sîntă chemare la luptă pentru un viitor care să nu le mai răpească și coaja

de pîine de la gură. Cuvintele „Pîine!”, „Pace!”, „Muncă!”, „Libertate!”, vor înflori continuu pe buzele lor. Pe ei îi pîndesc azi ciinii de pază ai burgheziei, poliștii și jandarmii. Plumbii acestora le vor slîrleca, poate, piepturile slăbite de chin, dar ei, micii noștri prieteni, vor merge alături de frații și părinții lor în uriașul front al oamenilor muncii, încrezători într-un viitor mai bun, într-o viață așa cum, prin luptă și jertfa lor, și-au clădit-o fie bunicii și părinții tăi — comunistii!

Pășînd în coloană veselă, la defilare, nu uita, Ionică, Măriuca sau Gheorghijă: peste granițe, peste riuri și munți, peste oceane, întinde prietenului tău de pretutîndeni, fiului de om al muncii, o mîna caldă, o mîna de prieten!

ȘTEFAN ZADES

Discuția

NOASTRĂ

CUM NE COMPORTĂM

O dată, în drum spre casă, colega noastră Gitea Ana, dintr-a patra, a găsit un ceas de mină. Bucuroasă, l-a ridicat și l-a dus repede la ureche. Micul mecanism bătea vesel.

Ceasul: Tic-tic-tic,
Deși-s pitic
Timpul pot să-l stăpinesc!
Dacă vrei,
Să mă iei,
Cu credință-am să-ți slujesc!

Ana a zîmbit. Într-adevăr, era un ceas-brătară dragălaș și isteț. Ar fi stat cu placere de vorbă cu el, dar era grăbit pentru că...

Ana: Să-ți spun drept,
Ești deștept —

Un ceas brătară...

isteț, o pionieră și
un act de cinste
pionierească

Dar gîndește-te ce spui!
Dragul meu,
Nu cred eu
Că ești ceasul nimănui!

Pe urmă, Ana s-a dus la școală și a dat ceasul tovarășului îngrijitor al școlii. El a laudat-o pentru faptul că nu a zăbovit. Cu cât înapoiezi mai devreme păgubașului ceea ce a pierdut, cu atât mai mare e bucuria lui! Tovarășul îngrijitor a aflat repede cine era păgubașul și acum nestatornicul ceas-brătară se odihnește la stăpînul său.

Foarte bine, Ana!

După o corespondență de la
POPOVICI ANA, comuna
Brusturi, req. Crișana

Intîlnire cu foștii colegi

Cînd ajungi în clasa a VII-a, întrebarea „Ce să fiu?” îți stăruie mai mult ca oricînd în minte. Te-ai gîndit poate mai de mult la acest lucru. Mai ales că, oriunde mergi cu detașamentul, la o întreprindere metalurgică, pe un șantier de construcții sau la o gospodărie agricolă colectivă, alii că toate meseriile sînt la fel de frumoase. Mulți dintre colegii tăi mai mari, care au terminat școala elementară cu cîțiva ani înainte, s-au îndreptat spre școlile profesionale. Ce-ar fi să te sfătuiesti cu ei? Acum, după un an sau doi de studii, aceștia au pătuns multe din tainele meseriei pe care o învață.

— Da, de la foștii noștri colegi de școală putem afla multe! — și-au spus unii din zilele pionierii detașamentului I de la Școala de 8 ani nr. 14 din Oradea. Așa s-a făcut, că, nu peste mult timp, Ecaterina Mongo, Dumitru Suci, Irina Lușas și Laura Borz, — cîțiva din foștii elevi ai școlii, în prezent elevi la Școala profesională „Solidaritatea” și la Școala profesională de Mecanici Auto din oraș — au fost oaspeții lor.

Desigur, pe pionieri îi interesa foarte mult despre școlile la care urmează colegii lor mai mari, despre meseriile ce se învață în aceste școli. Invitații lor au avut ce povesti. Irina Lușas le-a vorbit despre ziua de neuitat în care a confecționat cu propriile ei mâini un tricou povestindu-le, în același timp, și despre tovarășii maiștri ce le îndrumă întreaga activitate. Pe pasionații mici tehnicieni ai detașamentului — Abrudan Cornel, Bubela Ion și Sfîrlea Aurel, i-au interesat foarte mult meseriile de mecanic auto, montator de locomotive cu aburi și montator de vagoane. Și, cum aceste meserii se pot învăța la școala profesională auto, Dumitru Suci, elev în anul II la această școală, le-a vorbit despre ele. Astfel, cei trei pionieri au aflat că prima lor grijă trebuie să fie aceea de a stăpîni bine cunoștințele de fizică și matematică, care le sînt foarte necesare în învățarea acestor meserii.

La fel stau lucrurile și cu celelalte meserii. Pentru toate trebuie să înveți, învățătura constituind cheia oricărei meserii. Laura Borz vorbea în adunare despre îmbinarea cunoștințelor teoretice cu cele practice și arăta că oricît îi-ar place o meserie, dacă nu stăpînești cheia cunoștințelor teoretice nu vei reuși să-i faci față. Și invers. Zadarnic acumulezi cunoștințe dacă nu respecti munca practică, vie. Pionierii din clasa a VII-a a Școlii de 8 ani nr. 14 din Oradea sînt hotărîți să învețe cît mai bine tocmai pentru a putea face față cum se cuvine sarcinilor de producție pe care le vor avea cîndva.

R. BOGDAN

CUM NE COMPORTĂM

„La noi, în clasa a VII-a, cei mai mulți au note bune. Ne gîndim că sîntem în praful alegerii unui drum în viață. Eu cred că dacă pionieri ca Uțescu Victor, Șipoteanu Vasile, Pochea Constantin se străduiesc să se pregătească cum trebuie pentru viață, adică să învețe bine, înseamnă că au o bună comportare. Să vorbim, de pildă, despre Uțescu, E întotdeauna bine pregătit la lecții, tovarășii profesori îl laudă, dar el nu face greșeala de a se îngîmfa. Dimpotrivă, e și mai atent, și mai

Copii, citiți ce ne
scrie pioniera
Șipoteanu
Smaranda,
din clasa a VII-a,
comuna Ceplea,
regiunea Oltenia

sîrquincios. Îmi mai place la el faptul că îl interesează și cum învață ceilalți. Își ajută colegii, se bucură cînd obțin și ei note mari. La fel procedează și alți pionieri din clasa noastră. **VREM SĂ TERMINĂM ȘCOALA CU CUNOȘTINȚE TE MEINICE, IAR ACOLO UNDE VOM MERGE MAI DEPARTE, SĂ SE SIMTĂ CĂ BUNA NOASTRĂ PREGATIRE SE DATOREȘTE, ÎNTRE ALTELE, ȘI COLECTIVULUI PIONIERESC DIN CARE AM FĂCUT PARTE.**

CUM NE COMPORTĂM

Să vi-i prezint: Bocșan Nicolae, Munteanu Gheorghe, Cojorean Ion, Timișan Ștefan și Cintean Mihai din clasa a VII-a, satul Ghertenis, raionul Reșița. După cum ați observat, sînt numai băieți. Ce pot face cinci băieți după terminarea lecțiilor? Pot juca fotbal, veți spune. Așa e! La fel de adevărat e și că pot repara ceva pe lingă casă, că se pot duce la film. Ca orice copil, nici acești cinci pionieri nu dau înapoi de la cele de mai sus. Dar lor le mai place să facă și altceva în timpul liber. Iată, în satul nostru trăiește

Nicolae, Ionică,
Gheorghe, Ștefan
și Mihăiță — cinci
pionieri
în acțiune!

o bătrînă. E suferindă și nu are rude. Cei cinci pionieri s-au gîndit că poate are nevoie de ajutor. Au mers acolo, cuvîncioși, și au întrebato. Într-adevăr, era ceva de făcut: surcele! Așadar, i-au tăiat lemne, ca niște meșteri, și i-le-au dus în casă, ca niște gospodari. După cîteva zile, au vizitat-o din nou și iarăși au trebăluit, iar bătrîna, înduioșată de străduința lor, i-a ospătat cu mere.

MIRCEA MARIA

Școala de 8 ani, Ghertenis,
raionul Reșița

Copiii SE GINDESC la viitor

Din totdeauna copiii au visat la ceea ce vor deveni cînd se vor face mari. Ochii lor curioși iscodesc florile, cercetează aștri cerești, se minunează privind mașinile și construcțiile. Și, rînd pe rînd, se văd construind o mașină, zburînd în Cosmos, cercetînd natura, modelînd cu minile lor piese minunate. Dar nu din totdeauna visurile copilariei au putut fi împlinite. Generații întregi de tineri din țara noastră au trebuit din pricina mizeriei să renunțe la cele mai dragi năzuințe, pentru că în timp ce ei erau nevoiți din fragedă copilărie să trudească din greu, odraslele bogătașilor să risipească miliarde în străinătate „învățînd” să joace cărți.

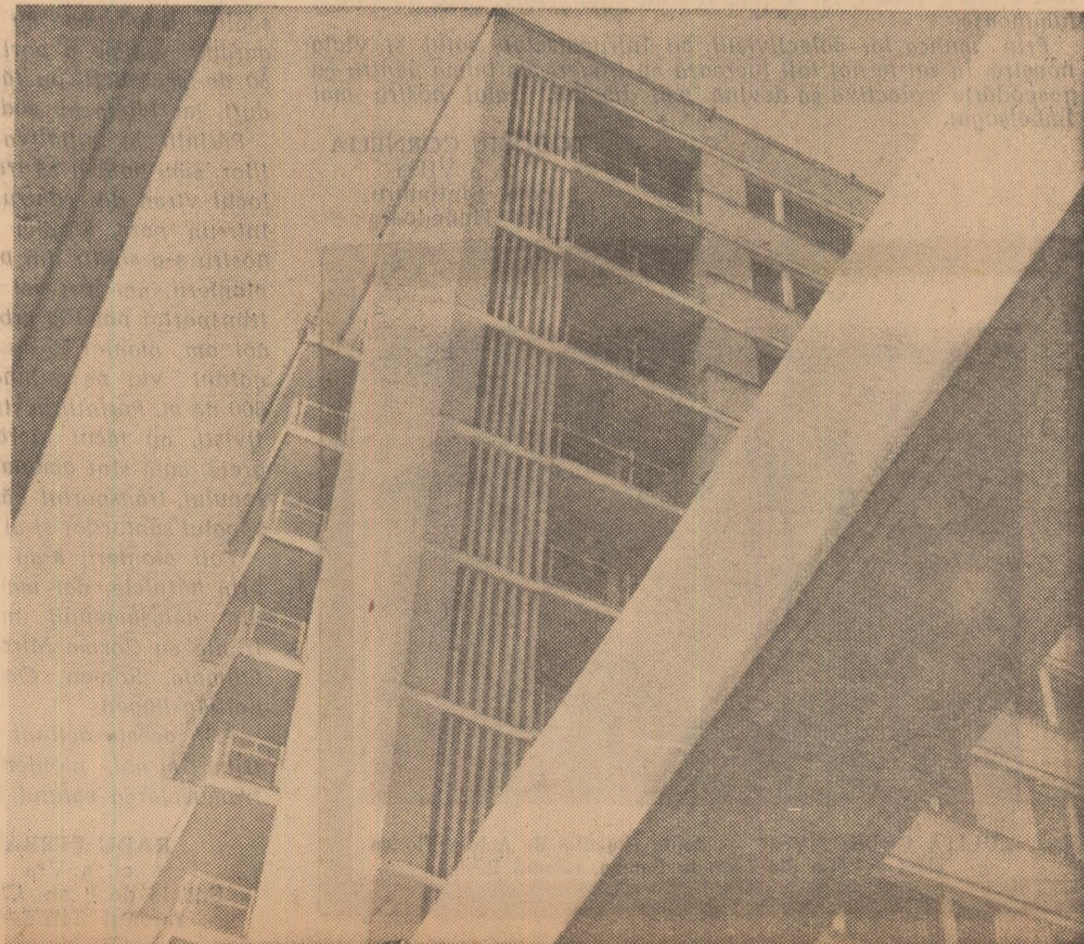
Și acum copiii se gîndesc la viitor, își fauresc cele mai frumoase planuri. Este de ajuns să întrebî într-o clasă despre aceasta și zeci de școlari se vor grăbi să-ți spună cu hotărîre: „Voi fi constructor”, „Mă fac agronom”, „Teșătoare îmi place să fiu”. Tema că toate acestea nu se vor putea împlini nu o mai cunosc copiii din patria noastră. Ei știu, trăiesc într-o țară socialistă și își pot făuri cele mai îndrăznețe visuri cu siguranță că se vor împlini. Școlile, institutele, laboratoarele vă așteaptă cu drag. În anii puterii populare, partidul a creat pentru voi toate condițiile de care aveți nevoie pentru a vă

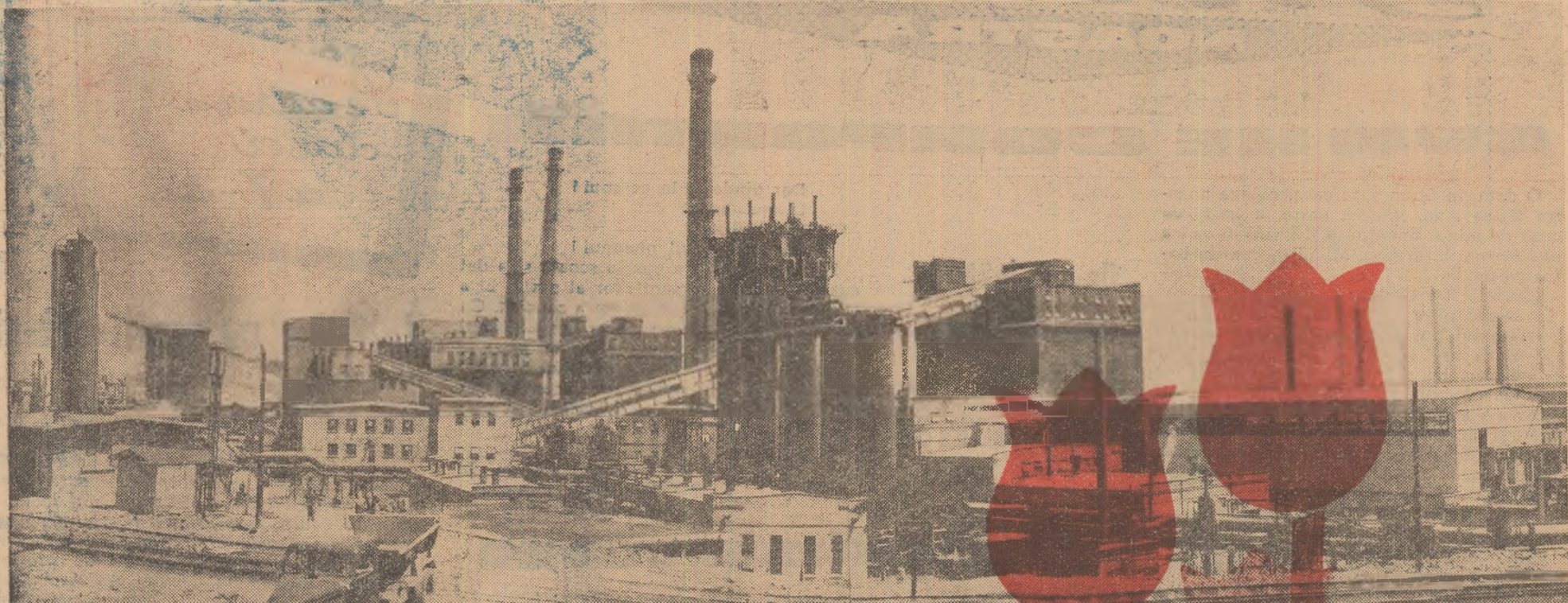
îndeplini visurile, pentru a deveni oameni culti și pricepuți. Singura voastră „grijă” este să învățați pentru că numai cine învață bine va munci bine. Lucrul acesta l-au înțeles pionierii de la Școala de 8 ani nr. 4 din Cluj. Așa se face că cei care se mulțumeau cu note de trecere, ca Fărcaș Elena, de pildă, iau acum 9 și 10! Așa se face că toate detașamentele unității lor au hotărît să lichideze cu notele mediocre. Dar nu numai pionierii acestei școli au înțeles că a învăța înseamnă de fapt a munci. Cu toții, pionierii știu că în uzină o lucrare proastă este un rebut, iar în școală o lecție neînvățată este, de asemenea, un rebut, un gol în cunoștințele dobîndite. Un gol care nu se acoperă decît prin muncă.

Pionierii merg adesea în uzine și fabrici, la gospodării colective, la schele petrolifere, vizitează minele. Privesc cu atenție și admirație priceperea muncitorilor. Ei nu sînt de loc surprinși cînd aud întrebarea: „Ei, care veți veni să munciți aici?” Nu sînt surprinși pentru că știu că părinții lor, muncitorii, au încredere în ei, că îi așteaptă să se pregătească temelnic pentru meseria aleasă. Numai așa vor putea fi folositori patriei, numai așa vor răspunde grijii cu care îi înconjoară partidul. Și, fie că unul își dorește să fie inginer, fie că altul vrea să devină strungar sau artist, fiecare dintre ei năzuiește să fie folositor patriei și de aceea, în primul rînd, învață bine, acumulează cunoștințe temelnice pe baza cărora să-și însușească mai apoi o specialitate sau alta. Ei, copiii care acum sînt pe băncile școlii, vor fi aceia care mîine, alături de părinți, vor lucra pe șantiere, în uzine, pe ogoare, cetățeni de nădejde ai patriei noastre socialiste.

ELENA TOFAN

Blocuri asemănătoare acestuia, construit de curînd în București, piața Chibrit, se înalță pretutindeni în orașele patriei. Școlii noi, teatre, magazine, de asemenea. Și de toate acestea se bucură și copiii.

In cinstea zilei de 1 Mai siderurgistii hunedoreni au obtinut insemnate succese in productie. Astfel, in primul trimestru al anului, au s-au laminat peste plan cca. 10 500 tone de metal, iar productivul oțelăriei electrice, format in cea mai mare parte din tineri, a dat peste plan numai in primele 20 de zile ale lunii aprilie, mai bine de 300 tone de oțel.

In fotografie: aspect din noul plesaj industrial hunedorean.

Frumosul oraș care a răsărit în anii noștri între cele patru ape — Trotușul, Oituzul, Tazlăul și Cașinul — te întâmpină la intrare cu siluetele unor construcții monumentale, vopsite în culori pastelate. Ele au o semnificație simbolică, reflectă însăși tinerețea orașului: aci, la grupul școlar petrol-chimie din Onești, sute de băieți și fete aprofundează fizica și chimia, își însușesc tainele meseriilor.

Ne aflăm în laboratorul școlii, înzestrat cu felurite aparate necesare experiențelor. Georgeta Costinescu, directoarea, le explică elevilor o nouă lecție de chimie. Băieții și fetele sînt numai ochi și urechi, notează în caiete formule cunoscute numai de cei care studiază ca ei, urmăresc cu atenție fenomenele care se desfășoară, dirijate de voința lor, dincolo de sticla eprubetelor. Se află aci și Tănase Maricica, — foarte bună prietenă numai cu notele de zece — și Boșasin Teodora, și Corchiș Mihai, și Burlacu Mariana, și mulți alți utemiști la fel de har-

nici, dornici să-și însușească cunoștințe temeinice în meseria aleasă, încă de pe acum, de pe băncile școlii profesionale.

Cele zece săli de clasă — fiecare, zăbrăvită în altă culoare, cu gust — au rămas goale, ca și dormitoare din clădirea în-

ȘCOALA de la poarta orașului

vecinată. Prin ferestrele larg deschise de elevul de serviciu, pătrunde aerul proaspăt, cu iz de zămbile.

Dar ceilalți?... După ce au servit masa la cantina școlii, în care totul strălucește de curățenie, s-au îndreptat în grupuri spre alte activități interesante, care-i așteaptă.

— Aș vrea o carte de chimie organică!

— „Nicoară Potcoavă“... — „Dictionarul Enciclopedic“... Vrem să dezlegăm o controversă. Și cei doi elevi, Șeitan Grișore și Horfu Stela, răsfoiesc cu nerăbdare foile voluminosului dictionar enciclopedic român, o adevărată comoară de cunoștințe.

Fie că-i interesează cărțile de specialitate, de literatură beletristică sau de altă natură, biblioteca cu cele peste douăsprezece mii de volume le stă la dispoziție, așa cum le stă la dispoziție, de altfel, și frumoasa sală a clubului, unde, în timpul liber, pot juca șah sau pot asculta la radio și televizor emisiuni de muzică și de teatru...

Avînd la dispoziție tot ce le trebuie — de la cărțile școlare pînă la hainele noi-noute — în mod gratuit, elevii răspund griii părintești a partidului prin rezultate tot mai frumoase la învățatură și acțiuni obștești. Își însușesc cu seriozitate cunoștințele pentru a deveni cadre de nădejde ale industriei noastre socialiste.

AL. DINU IFRIM

Părculețul nostru

De curînd, într-una din zile, pionierii unității noastre au început să amenajeze grădina școlii. După ce au plantat gardul viu pe o porțiune de 50 de m, băieții au făcut ronduri, iar fetele au sădit flori.

Părinții, la inițiativa deputaților, s-au hotărît să transforme locul viran din centrul satului într-un parc. Și aici ajutorul nostru s-a simțit din plin. Noi, pionierii, am fost cei care am transportat pomi și arbuști. Tot noi am plantat 56 de puiți și gardul viu pe o lungime de 300 de m. Părinții noștri, colectivști, au făcut lucrările mai grele, cum sînt amenajarea terenului, transportul pămîntului, săpatul șanțurilor și al gropilor.

Toți pionierii s-au remarcat prin hărnicie, dar mai ales cei din detașamentul nr. 1, în frunte cu Cozma Mircea, Ignat Olimpia, Roman Octavian și Șerban Eugen.

Prin aceste acțiuni am contribuit și noi, pionierii, la înfrumusețarea satului nostru.

RADU ȘERBAN
cl. a V-a
Școala de 8 ani Cirghid,
raionul Timăveni

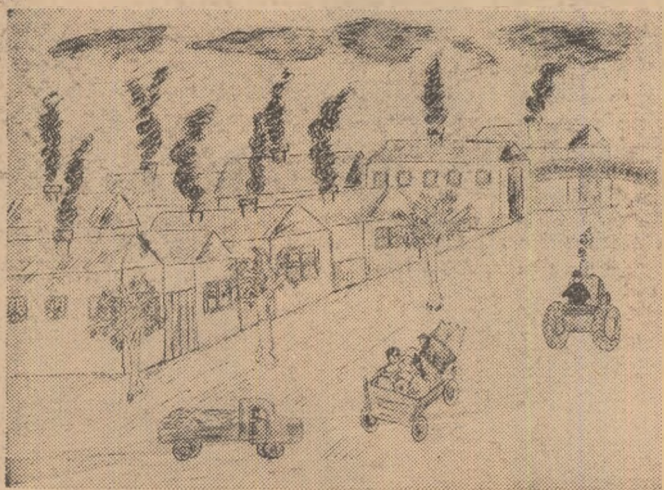
Satul natal

crengile înspre tarlalele întinse

Azi, în satul meu, colectivștii trăiesc o viață nouă. Aproape în fiecare casă strălucește becul electric, aproape în fiecare casă răsună acordurile vesele ale muzicii transmise la radio. În foarte multe locuri, pe ulițele satului s-au ridicat case frumoase, luminoase.

Prin munca lor colectivștii au înfrumusețat satul și viața noastră. În sat la noi toți lucrează cu tragere de inimă pentru ca gospodăria colectivă să devină mai bogală, traiul nostru mai îmbelșugat.

TODOSIU CORNELIA
cl. a VII-a
com. Sintimbru,
reg. Hunedoara

„ULIȚA COLECTIVEI“ — desen executat de Achim Florica clasa a VII-a din comuna Ramna, raionul Reșița.

Cîmpia mea

Cîmpia mea unită pe vecie,
Eu te iubeam de cînd creșteam în poala
Și n-am să uit, iubita mea cîmpie,
Cum te lipeai de mica-mi talpă goală.

Azi ești a mea, și-n tril de ciocirle,
Maj draqă-mi ești tu fără de hotar
Și îți sporesc întreaqa boqăqie
Cu munca mea, cu omenescul har.

A noastră ești, rîvnită și visată...
Tu sufletu-mi mlădii ca pe-o liană
Cu boqăqia ta nemăsurată
Cu frumusețea ta de cosînzeană.

Prin roua rece, prinsă de petale,
Alerq sub arcu cerului de smalt,
Și-n fața ta și-a frumuseții tale,
Cîmpie fără haturl, mă înalt!

NICOLAE BULGARU

Carnetul roșu de utemist

Dorindu-ți bun venit, îți stringem mîna.
Livezile de steaguri te așteaptă!
Ți-au și trimis cararea lor-nalțe
Nespus de luminoasă și de dreaptă.

Tu trebuie să urci, să urci într-una,
Să urci, să-nvingi, și mai mult să iubești
Pămîntului acesta libertatea
Și liniștea. Și gloria să-l crești.

Tu trebuie să porți în suflet steagul
De comuști în lupte înroșit,
Să stringi lumină ca s-o poți întoarce
Partidului, și țării, înzecit.

Carnetul roșu-l inimă aprinsă,
Nefcetat chemarea să-l ascuți
Și să fii mindru numai cînd vei bat
Cadenta în suș a celor mulți.

Atunci vei înțelege bun-venitul
Aicea printre noi, vei ști să arzi
La fel ca cei care stringîndu-ți mîna
Sînt mindri de mindria ta de azi.

TEOFIL BĂLAJ

ORĂ de GEOGRAFIE

Pe fila atlasului meu geografic, puzderie de discuri multicolore împingesc harta țării din rotar în hotar. Parcă ar fi stele nălănțuite într-un mozaic sclipitor. Ca prin ocularul unui ochean prind înțelesurile lor, dincolo de pagina atlasului și de filele geografiei. De sub ele țîșnește pădurea coloanelor albe, cilindrice — rafinăriile din Brazi. Alături, sondele ploieșene ieșite pe poarta Uzinelor 1 Mai, strălucesc în soare, argintii, dină departe peste hotarele noastre. Și mîndru de strălucirea lor, mi plimb ocheanul meu imaginar peste întinderile patriei. Trec pe lângă Galații cu frumusețea lui nasivă, durată din sticlă și beton armat, în blocuri înalte și luminoase, ca în toate orașele și chiar și în satele din patria mea. Aici, în sus sub brațe de macară, crește Combinatul metalurgic. Trec peste cîmpiile punctate cu tractoare și semănători, roșii ca buruzele, abia ieșite din curtea uzinelor. Văd bijuteriile de oțel — rulmenții — cum se rotesc strălucitoare pe bandele rulante ale fabricii din Birlad și mă opresc o clipă la Laminorul de la Roman, în locul în care 42 de limbi de oc învăpăiază pilonii de oțel din care se fac uriașele țevi fără surdură. Iată acum limpede și albasră Marea Bicăzului. În undele ei înmășinate freamătă fulgere de lumină, cu prelung răsuneț la Vaduri sau Borzești. De aici, coborînd pe apa Bistriței, de la Pingărați pînă a Bacău se întinde șiragul celor

12 izvoare de lumină ce se vor revărsa peste întinderile patriei și vor alimenta fabrici și uzine cu energie electrică.

„Onești, Onești! Zimbet cald pe harta țării!” imi sint dragi blocurile tale noi, certificatul tău de naștere de pe care încă nu s-a zvîntat cerneala cu care ți-a fost scris numele, rafinăriile, Combinatul de cauciuc sintetic, cu ramificațiile lui tubulare și cu brațele, care parcă sprijină cerul. Săvinești, cîntec purtat pe undele lungi și mlădii ale fibrelor sintetice, învesmîntat în relon. De-a lungul stîlpilor de înaltă tensiune străbat munții pe la Cheile Bicăzului. Iată exploatarea minieră din Bălan-Mureș Autonomă Maghiară, Uzina de prelucrare a minereurilor neferoase, Complexul minier din Căpuș-Cluj, Uzina de preparare a minereurilor de fier și apoi — Baia Mare — Uzina centrală de preparare a minereurilor complexe. Uzine noi, proiectate de specialiști romîni și dotate cu utilaje, de un înalt grad de mecanizare și automatizare, fabricate în țara noastră. Privesc șuvoiul de foc răsturnat din cupele uriașe ale noului furnal de 1000 m.c. din Hunedoara și jerbele scinteiilor ce boltesc piraiele încinse — oțelul reșițean — izvorite din noile furnale de 700 m.c. Ascult gîlgîitul sondelor oltenesti de la Bîlteni și Tîcleni și dau roată Complexului industrial de la Craiova. Cuprind în obiectivul ocheanului,

grupate și maiestuoase, noile sedii ale gospodăriilor colective, grajduri și saivane din var și cărămidă. Trec peste impunătoarele clădiri ale căminelor culturale, cinematografele sătești, clădirile școlilor medii din comune și mă opresc pe litoral în apropierea Uzinei de superfosfați și acid sulfuric din Năvodari. Apoi de-a lungul litoralului trec peste Termocentrala Ovidiu 2 și privesc, ca-ntr-o lume de basm, minunile de cleștar, palatele albastre apărute parcă din spuma mării ca în miturile vechilor elenji Afrodita, blocurile multe și noi pe care partidul le-a pus la dispoziția oamenilor muncii pentru odihnă.

Dar, prin fereastra mea deschisă, a năvălit soarele aducînd cu el mirese de primăvară. Am privit afară — fără ochean — și pe sub arcul de triumf al macaralelor am văzut cum se înalță blocurile turn cu cofraj glisant. Rotesc privirea cît cuprind ochii. Deasupra Bucureștiului... „Rid în soare argintii, macarale!”

M. CĂLIN

„1 Mai” — afiș de P. Nazarie

PREZENȚE ROMÎNEȘTI PESTE HOTARE

Pe vremea burghezo-moșierimii, în cele mai multe colțuri ale lumii, Romînia era cunoscută ca o țară „eminamente agrară”, a cărei populație se zbătea într-o cumplită mizerie și incultură. În anii puterii populare însă, datorită politicii înțelepte a partidului, în viața politică, economică și social-culturală a țării noastre s-au petrecut profunde transformări revoluționare. Iată de ce astăzi, produsele industriale, creațiile literare, valorile culturale-artistice ale țării noastre sînt prețuite în tot mai multe țări de pe glob.

PRODUSE ROMÎNEȘTI ADMIRATE ÎN ITALIA

Printre cele 84 de țări care participă la Tîrgul internațional de la Milano (Italia), se numără și Republica Populară Romînă. Exponatele prezentate de țara noastră (mașini-unelte, electromotoare, tractoare și instalații de foraj pe autocamioane, ș.a.), au stîrnit un deosebit interes în rîndul personalităților oficiale al oamenilor de afaceri și al celorlalți vizitatori.

SEARĂ DE FILME ROMÎNEȘTI LA BRUXELLES

Filmele documentare romînești „Lacul Roșu”, „Letopiscitul de piatră”, „Printre pelicani” și „Mamaia”, prezentate recent la Bruxelles, s-au bucurat de multă apreciere în rîndul spectatorilor. Cu acest prilej, ziaristul belgian Camille Deleclos, autorul unei cărți „Prin Romînia nouă”, a înfățișat publicului realitățile economice și social-culturale din patria noastră.

UN MARE SUCCES MUZICAL ROMÎNESC

De curînd, la Geneva, capitala Elveției, a avut loc în primă audiență „Concertul pentru violoncel și orchestră” al compozitorului romîn Anatol Vieru, lucrare distinsă cu premiul I „Regina Marie-José”, la recentul concurs pentru compoziție muzicală. Concertul a fost interpretat de orchestra simfonică „La Suisse Romande”, sub bagheta cunoscutului dirijor Jean-Marie Auberson, avînd ca solist pe violoncelistul romîn Vladimir Orlov. Concertul s-a bucurat de o înaltă apreciere din partea publicului, a oficialităților și a specialiștilor, fiind considerat ca un adevărat eveniment muzical.

Peste tot, în întreaga țară, se înalță noi construcții de locuit, confortabile, monumentale, ca și cele din fotografie, apărute peste fosta groapă din Floreasca, București.

FĂURITORII NOII ARHITECTURI A ORASELOR

Cu siguranță că ați observat bine arhitectura care împodobește și orașul în care trăiți: blocuri elegante, parcuri, săli de spectacole, săli de sport. Toate construcțiile acestea oglindesc arhitectura nouă, demnă de epoca socialismului. În Institutul de Studii pentru Construcții, Arhitectură și Sistemizare din București, creat de numai câțiva ani, peste jumătate din arhitecții și inginerii care lucrează aici sînt tineri. Ei au pornit cu tot entuziasmul să aplice cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii în arhitectura și construcțiile din țara noastră. Astfel a fost pus la punct pentru prima dată la noi proiectul și construcția hălelor industriale realizate integral din elemente tipizate prefabricate.

O altă realizare a cercetătorilor acestui institut este studierea și punerea la punct a primului proiect-tip de clădire de locuit din panouri mari de beton. În prezent, acest proiect se aplică la construcțiile de blocuri de la Reșița și Brașov. Peste scurt timp se va aplica și la Iași unde în anul 1963 se vor executa

aproape 1200 de apartamente. Panourile mari din beton vor deveni în anul 1965 principalul sistem constructiv pentru locuințe.

În cartierul Țiglina din Galați se construiesc, după proiectele acestui institut, 6000 de apartamente, împreună cu un complex de magazine, un complex de restaurante, un club, un cinematograf cu 800 de locuri. În proiectarea acestui cartier de blocuri s-a ținut seama de tot ce este mai modern în urbanistică, încît va fi cu adevărat minunat să locuiești într-unul din apartamentele din acest mic oraș.

Tot aici în institut s-au proiectat lucrări de instalații, astăzi realizate și date în folosință, ca de exemplu: Grădina Botanică din Cluj, Teatrul din Arad, Teatrul din Brașov, Sistemul termic din Piața Unirii din Iași.

O realizare deosebită a institutului sînt lucrările arhitecturale în vederea valorificării excepționalelor calități ale litoralului nos-

Litoralul a fost împodobit în anii noștri cu blocuri monumentale, de o rară frumusețe arhitectonică.

tru. Astfel, la Mamaia, s-au proiectat și realizat complexe de odihnă de cîte 1000—2000 de paturi. Mamaia, creație arhitecturală a cercetătorilor și proiectanților acestui institut, oferă turiștilor o cazare excepțională, restaurante, magazine diferite, distracții (ca cinematograful, teatrul, cluburi nautice, parcuri). Pentru realizarea într-un timp record a construcțiilor de aici, în institut a fost pusă la punct metoda de turnare a betonului în cofraje glisante.

ing. A. LIȘEANU

Galațiul, ca și alte orașe ale patriei, a primit o haină min-dră, socialistă.

Sfaturi pentru micii naturaliști IN LUNA MAI

PE LOTUL EXPERIMENTAL. Pe parcelele destinate pentru plantele din cultura mare (porumb, floarea-soarelui, fasole, dovleac etc.) se execută din plin semănatul. Pentru a valorifica terenul cît mai bine, fasolea, dovleacul și chiar floarea-soarelui se vor semăna intercalate printre rîndurile de porumb.

IN RĂSADNIȚE și PE PARCELELE DE LEGUME se

mare și arătător, una din frunzele sale și trăgînd în sus se rupe frunza, dar el nu se smulge.

În cazul că răsadurile se prezintă prea lungi în momentul plantării, lucru care adesea se întîmplă la tomate, atunci ele se vor planta puțin culcate sau ingenunchiate, cum se mai spune.

Pentru culturile de varzoase timpurii (varză, conopidă, gulii) și de rădăcinoase (morcov, pătrunjel, păstîrnac) plantate sau semănaute în cursul lunilor martie-aprilie se aplică îngrășarea suplimentară. De asemenea, se face plivitul și răritul în culturile de morcov, pătrunjel, păstîrnac și sfeclă roșie. Tot acum se execută tratamentul culturilor de legume contra bolilor și dăunătorilor; se recoltează ridichile de lună, spanacul, salata, ceapa și usturoiul verde; se plivește arpașicul și începe recoltatul mazării pentru păstăi, al gu-lioarelor și al frunzelor de pătrunjel.

PE PARCELELE DESTINATE CULTURII FLORILOR se face plantarea tuluior răsadurilor; se efectuează prima săpălugire și plivitul culturilor de buruieni; se udă din belșug toate plantele; se plantează bulbi de tuberoze și gladiole; se recoltează și se valorifică lalelele și narcisele și, în sfîrșit, se string semințele de pansele, părăluțe și nu-mă-uita.

ing. I. ROVENȚA
Șeful Stațiunii micilor naturaliști,
Palatul pionierilor,
București.

continuă îngrijirea răsadurilor și călirea lor, pentru a fi plantate pe teren. Răsadurile de varză de toamnă, existente deja pe straturi, alară, se plivesc, se rădesc și se îngrășă suplimentar. Acum, cînd temperatura solului depășește 9°C, se seamănă o serie de legume pretențioase la căldură, cum sînt dovlecii, castraveții, pepenii ș.a.

După ce a trecut pericolul brumelor tîrzii de primăvară, se plantează pe teren răsadul de tomate, ardei și vinete. O atenție deosebită trebuie acordată calității plantatului; pentru a elimina din timp anumite pierderi de plante, răsadul va fi bine plantat numai dacă, apucînd în mînă, între degetul

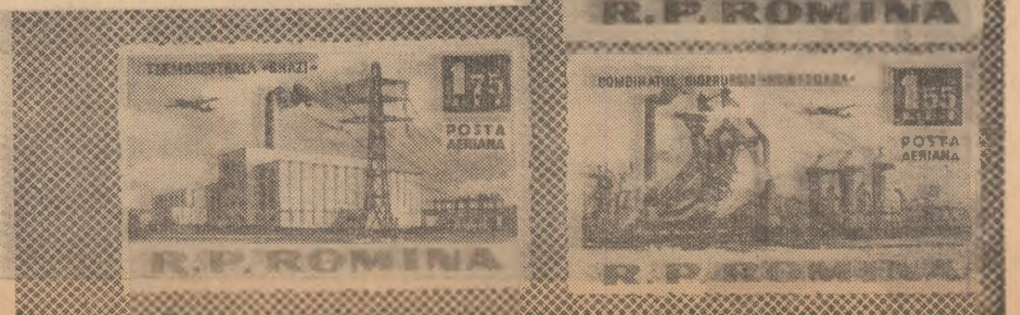
EMISIUNEA „CONSTRUCȚII SOCIALISTE ÎN R.P.R.”

În toate regiunile țării crește neîncetat numărul construcțiilor industriale. Mereu, mereu aflăm de deschiderea unor noi șantiere de construcții industriale, de intrarea în funcțiune a noi și noi uzine, fabrici, combinate, centrale electrice etc. în cele mai diferite puncte ale țării.

Recent a apărut o nouă emisiune de mărci postale dedicată înfățișării unora dintre cele mai reprezentative realizări din ultimii ani în domeniul construcțiilor industriale. Emisiunea are 6 valori: (30 bani, 40 bani, 55 bani, 1 leu, 1,55 lei și 1,75 lei) și reprezintă desenele Fabricii de sticlă și faianță din Sighișoara, al Uzinelor sodice din Govora, al Combinatului de industrializare a lemnului din Tirgu-Jiu, al Combinatului de fibre sintetice din Săvinești, al Combinatului siderurgic de la Hunedoara, al Termocentralei de la Brazi.

Toate valorile sînt pentru poșta aeriană.

NOUȚĂȚI FILATELICE

Agent de circulație... cibernetic

La intersecția dintre bulevardul Cernișevski și strada Ceaikovski din Leningrad, funcționează fără întrerupere un agent de circulație... cibernetic.

Pe o distanță de 70 m, pe cele patru laturi ale intersecției celor două mari artere din Leningrad, sub asfalt a fost instalată o buclă metalică izolată, pusă în legătură cu firele unui dispozitiv de calcul și care servește drept emițător. De îndată ce o mașină trece deasupra buclei, în dispozitiv se primește un semnal — o informație. „Agentul de circulație” ia repede hotărîrea necesară și îndrumă vehiculele, ținînd seama ca acestea să rămîna la intersecție cît

mai puțin posibil. El acordă înțietate mașinilor spitalelor de urgență sau ale pompierilor. Sub caroseria acestora este fixată o ramă dintr-o sîrmă obiș-

nuită de izolare. Apropiîndu-se de intersecție, șoferul mașinii respective conectează curentul în ramă și cînd acesta se află exact în dreptul buclei de sub asfalt, dispozitivul primește un semnal și mașinii i se dă cale liberă în afară de rînd. Dar dacă un șofer, trecînd de buclă, nu a ținut seama de semnalul verde și s-a oprit în dreptul semaforului sau a tras pe partea stîngă a drumului, ocolînd buclă, dispozitivul „il pedepsește”, făcîndu-l să aștepte.

Cînd de ambele părți ale intersecției s-a adunat un număr egal de mașini, „agentul de circulație” cibernetic dă înțietate arterei principale. Dispozitivul este reglat pentru o anumită viteză și dacă noaptea o mașină încearcă s-o depășească, ea este oprită.

TEHNICĂ ȘI ȘTIINȚĂ

DIN UNITĂȚI, DETAȘAMENTE, GRUPE

Pionierii din Calomfirești întâmpină primăvara

O dată cu sosirea zilelor calde de primăvară a reînviat întreaga natură. Parcurile și grădinile au îmbrăcat din nou straiul verde. Pomii înfloriți își trimit parfumul pînă departe. În acest timp pionierii din toate colturile țării participă cu drag la munca de înfrumusețare a școlii în care învață, a străzii pe care locuiesc, a parcurilor și grădinilor.

Zilele trecute, de pildă, pionierii din comuna Calomfirești, raionul Alexandria au început munca de amenajare a unui parc ce se află în fața școlii. Mai întii au făcut rondurile. Pe marginea lor au pus sămînța de iarbă. Apoi au pus diferite răsaduri de flori. De acum înainte, în recreații și în timpul liber, pionierii vor avea prilejul să petreacă în micul lor parc clipe plăcute.

Și la școala lor vor înflori trandafirii

Asemenea pionierilor din Calomfirești au procedat și pionierii Școlii de 8 ani din comuna Starchiojd, raionul Teleajen. Pentru ca grădina școlii lor să arate cît mai frumos, au săpat și amenajat ronduri cu trandafiri și alte flori. Apoi au vărut pomii și gardul școlii. Pe terenul din spatele școlii au amenajat un teren de volei. Acum școala lor dragă pare mai frumoasă, iar ei sînt mîndri că au înfrumusețat-o.

Povestea unor puieți, a unui gard... viu și a unor pionieri harnici

Pe lîngă înfrumusețarea grădinii școlii cu fel de fel de flori, pionierii Școlii de 8 ani nr. 9 din Tr. Severin au plantat și puieți de pomi fructiferi. În munca aceasta, pionierii Bojinca Dumitru, Ochea Cristiana, Popescu Eleonora și Soare Violeta au dat dovadă de multă harnicie.

În fața Școlii de 8 ani din comuna Bulzești de Sus, raionul Brad, a înverzit un frumos gard viu de liliac. Pionierii îl îngrijesc cu drag căci tot ei au fost aceia care l-au plantat în această primăvară.

Despre dragostea cu care participă la acțiunile de înfrumusețare a comunei lor ne-am mai scris și pionierii: Scheianu Petre, comuna Cremenari, raionul Rm. Vilcea, Popescu Constantin, comuna Tătăraștii de Sus, raionul Videle, Ion Ana, comuna Sarinasuf, raionul Tulcea, Mirea Marin comuna Plosca, raionul Bailești și alții. Pe toți îi felicităm cu caldura, iar celor care au început abia munca de înfrumusețare le dorim mult succes!

CONCURSUL NOSTRU DE FOTOGRAFII ÎN CINSTEA ZILEI DE 1 Iunie

Explicațiile tovarășului profesor sînt întotdeauna binevenite. Aeromodelul va fi reușit! Fotografii executate de Cercul foto de la Casa pionierilor din Pitești.

PIONIERI FOTOAMATORI! PUTEȚI TRIMITE LA CONCURS FOTOGRAFIILE VOASTRE NUMAI PÎNĂ LA 15 MAI!

Cîntec de primăvară

Peste șesuri și coline —
Mii de fluturi și albine;
Sus pe boltă, printre nori —
Cîrduri, cîrduri de cocori;
Și pe-ntinsele ogoare —
Zumzet vesel de tractoare.
Și ca semn că primăvara
Și-a ținut angajamentul.

De-a ne vizita iar țara,
A ieși detașamentul
Să sădească trei alei
Cu puieți subțiri de tel...

GH. M. STELEA
instructor de detașament,
comuna Piscu Vechi,
raionul Calafat

Vești din regiunea Bacău

La redacție continuă să sosească scrisori în care corespondenții noștri ne informează despre acțiunea de amenajare a bazelor sportive simple. În acest număr ne-am propus să vă vorbim despre două din aceste scrisori, primite de la pionierii din regiunea Bacău.

„Sportul este un bun prieten al pionierilor și elevilor din unitatea noastră, ne scrie POP GHEORGHE, din TG. OCNA. În timpul iernii, sub îndrumarea tovarășului profesor de educație fizică Eugen Crețu, noi am organizat numeroase întreceri sportive de gimnastică la aparate: cal, capră, frînghie și altele. De asemenea, am învățat teoretic regulile jocului de handbal în 7. O dată cu venirea primăverii, am ieșit să ne deslășurăm activitatea în aer liber. Desigur că prima noastră grijă a fost amenajarea terenurilor de sport. Deși timpul a fost nefavorabil, am reușit pînă în prezent să nivelăm pămîntul și să marcăm cele trei terenuri. E vorba de un teren de baschet, unul de volei și un al treilea de handbal în 7. Sînt în stadiu de înisare stîlpii de la terenul de volei și panourile pentru baschet.”

Lucruri interesante aflăm și din scrisoarea pionierului VRACIU GHEORGHE de la Școala de 8 ani din satul TARNIȚA, raionul Bacău. Detașamentul nr. 2, din care face parte și corespondentul nostru, a pornit nu de mult la amenajarea unei baze sportive simple. Aceasta va avea un teren de volei, o pistă de alergări și o groapă de sărituri. Primele întreceri pe noua bază sportivă, pionierii de aici vor să le organizeze în ziua de 1 Iunie.

TEODOR CRISTIAN

Scund, cu fața osoasă și ochi mari, încadrați de un păr argintiu, Maestrul Emerit al Sportului Dinu Cristea se mișcă ușor și repede. Ți se pare chiar că e într-un continuu... maraton! L-am întilnit de curînd pe pista stadionului, de astădată însă nu ca alergător, ci ca antrenor. Își urmărea elevii, căroră li s-a dedicat acum, după 30 de ani de sport. La sfîrșitul concursului am stat de vorbă. Am început, bineînțeles, cu...

—...Începutul?
— L-am făcut la 21 de ani, în armată. Am urmărit un concurs de cros și m-am hotărît să încerc să alerg și eu. Doi ani mai tîrziu cîștigam primul meu mare concurs, devenind campion. Am fost „remarcat”, dar ce folos? Munceam la patron 10, 12 și chiar 14 ore pe zi. Va

DINU CRISTEA POVEȘTEȘTE...

închipuți cît mai imi rămînea pentru sport. Niciodată nu reușeam să fac antrenamente în timpul săptămîinii. Duminica intram direcți în concurs. Și la concurs știți cum apăream? Cu picioarele goale și cu un sumar echipament pe care îl cumpăram din banii cu care trebuia să-mi întrețin soția și cei doi copii. Acestea erau „condițiile” pe care le aveau pe atunci tinerii muncitori dorinți să facă sport.

— Ați plecat și la concursuri în străinătate?

— Desigur. Dar ca să vă dați seama ce însemna pe vremea aceea un astfel de eveniment, vă voi povesti o întîmplare semnificativă. În 1935 s-a organizat un concurs internațional de cros la Lubliana. Mi s-a cesut o sumă de bani destul de mare pentru pașaport. M-am împrumutat și i-am dat. Cu o zi înainte de plecare, ni s-a controlat echipamentul. „Tu nu poți să pleci, Cristea, n-ai haine!” mi s-a spus. Un profesor de sport s-a

hotărît să mă ajute. Mi-a împrumutat unicul lui costum de haine. Mai adaug că niciodată pe drum nu primeam nici bani, nici mîncare. Așa înțelegem burghezia să se poarte cu cei doritori să apere culorile sportive ale patriei noastre.

— Anii aceia au rămas însă în urma...

— Aveți dreptate. După 1944, multe s-au schimbat în țara noastră. Printre realizările înfaptuite de partid pentru tineret se numără și crearea unor condiții minunate pentru practicarea tuturor sporturilor. Să luăm uzina în care lucrez eu: tinerii de aici au la dispoziție baza sportive complexe, echipament, antrenori. Nimic nu le lipsește. Datorită acestor condiții, chiar și un „veteran” ca mine a continuat să facă sport. Puterea populară mi-a dat multe distincții, ca „Ordinul Muncii”, titlul de Maestru Emerit al Sportului... În trecut, nici n-ași fi putut visa măcar la toate acestea. Acum, uitîndu-mă la elevii mei, pot spune: ei nu numai că-și pot făuri cele mai îndrăznețe visuri, dar au mereu în fața ochilor zeci de dovezi că aceste visuri se pot împlini.

R. ADRIAN

Crosul pionieresc „Să întîmpinăm 1 Mai”

La Palatul pionierilor din Capitala a avut loc zilele trecute tradiționalul cros „Să întîmpinăm 1 Mai”.

La această competiție au participat peste 260 de pionieri și școlari din toate raioanele din Capitala.

S-au clasat pe primele trei locuri următorii:

FETE (născute în 1951—1953):
Recu Viorica, Școala de 8 ani nr. 142; Cazan Mariana, Școala

medie nr. 36; Mendeloviți Merlania, Școala de 8 ani nr. 97.

BĂIEȚI (născuți în 1951—1953):

Petreanu Marian, Școala de 8 ani nr. 156; Nicolae Ion, Școala de 8 ani nr. 124; Boșhin Valentin, Școala de 8 ani nr. 124.

FETE (născute în 1949—1950):

Delibaltov Natalia, Școala de 8 ani nr. 133; Nicolae Vasilica, Școala de 8 ani nr. 166; Roman Niculina, Școala de 8 ani nr. 135.

BĂIEȚI (născuți în 1949—1950):

Voica Gheorghe, Școala de 8 ani nr. 128; Pirvan Nicolae, Școala de 8 ani nr. 155.

A apărut numărul pe luna mai al revistei

LUMINIȚA

În paginile ei puteți citi:

Secretul, de Octav Pancu-Iași; Cînd e mîine?, de Mircea Sintimbreanu; Rubrica Așa se poartă pionierii; Clasa fără 6; De o mie de ori de ce?; Cu Totmîntreb și Totmîntreb în Împărăția laptelui. Versuri, cîntece și teatru pentru serbările pionierilor și școlarilor.

În acest număr continuă Concursul de jocuri distractive.

**P a g i n ă
redactată
de pionieri
cititori
ai gazetei
noastre**

COPILII

CINTĂ

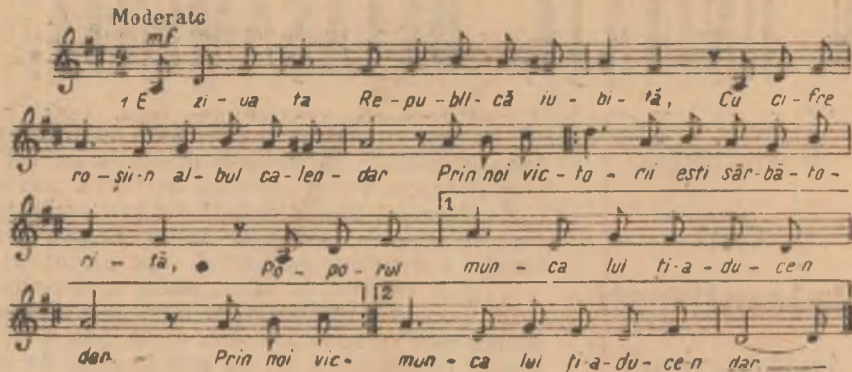
PATRIA

PATRIEI MELE

Muzica : CIUMAC VICTOR
elev. Școala de 8 ani nr. 9,
Sibiu

E ziua ta, Republică iubită,
Cu cifre roșii-n albul calendar,
Prin noi victorii ești sărbătorită,
Poporul, munca lui îți-aduce-n dar.

Furnale pin-la cer, hidrocentrale,
Uzine noi, și școli, orașe noi
Clădit-au, spre mărirea slavei tale,
Ai muncii noastre libere, eroi.

(Versurile : M. ILIUT)

Mai

Boarea lină îmi respiră
Părul. Mă-nfioară.
Vântul ăsta nu mă miră —
Că e vânt de primăvară.
Ghiocelul de argint
Parc-ar fi un clopoșel,
Mai la deal, cu coada-n vânt,
Paște un drăguș vițel.
Iarba-i crudă, parfumată,
Se văd viorelele
Și de flori e presărată
Ca cerul cu stelele.
Razele fierbinți de soare,
În aur scâldate,
Se revarsă peste zare
Prin câmpii și sale.
Și cerul senin, și nouri de ploii,
Și marile grajduri, și stupii,
Și puii de găină micuți dar vioii,
Și blana de aur a vulpii,
Și sondele zvelte cu trupuri de fier,
Și serele mindre sub sticlă,
Și blocuri cu vârful în cer,
Și altele ce se ridică,
Cu toate, cu tot ce e pe pământ,
În țara cea scumpă-nflorită
Eu astăzi cu inima plină le cînt
Și sînt fericită!

SMÎNTINESCU LUMINIȚA
cl. a VII-a A,
Școala de 8 ani nr. 1,
Tg. Jiu

Pentru noi

Pentru noi își înalță
Frunțile în soare
Păduri negre de furnale;
Pentru noi rotesc ciopoare,
Turmele, pe vale.

Dacă azi pe vechi ruine
Patria-nfloarește,
Cîntul tinereții mele
Drum de aur își croiește
Pină-n vîrf de schele.

Și de-acolo, mai puternic,
Avîntul pornește.
Zi de zi tot mai aprinsă
Inima mereu îmi crește
Fiacără nestinsă.

SECHESAN IOAN
Școala medie Vinga,
reg. Banat

PRIMA POEZIE

E prima poezie
Ce-o scriu în a mea viață,
E prima ciocîrlie
Țișnită-n dimineață!

Și mă gîndesc într-una
Cui să-i dedic cîntarea,
Să-i dăruiesc cununa
Ce-și crește-n mine
Floarea?...

Ți-aș dărui-o, mamă!
Sau ție, dragă tată,
Sau celui ce mă cheamă
Spre zarea luminată,

Să descîntez în carte
A slovelor tărie
Și să le urc departe
Pe drum de veșnicie!

Ți-aș dărui-o ție,
Prieten bun și frate,

Cîntarea să ne fie
Tovarășă în toate!

Dar inima îmi spune
Ca primul cînt ivit
Să-l dărui, se cuvine,
Partidului iubit!

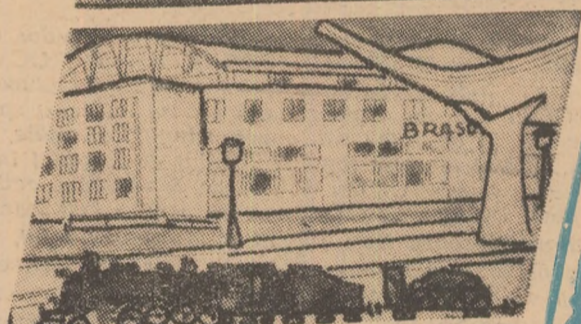
VĂRVĂROI MARIAN
cl. a VII-a
Școala de 8 ani nr. 12,
Brașov

„CONSTRUIM”
desen de Po-
povici Mioara,
cl. a VII-a B,
Școala medie nr.
10, București.

„LA NOI IN
BRAȘOV” desen
de Moldovan
Doru, cl. a IV-a,
Școala de 8 ani
Rîșnov, Brașov.

„CULESUL SPI-
CELOR” desen
de Birsănescu
Paul, cl. a V-a,
cercul de pictură
de la Casa pio-
nierilor din Bo-
toșani.

Micii folcloriști

De la începutul anului, în unitatea noas-
tră de pionieri își desfășoară activitatea
un cerc al „micilor folcloriști”, la care
participă pionieri din clasele V—VII. Mi-
cii folcloriști culeg creații populare și
discută în cadrul cercului despre teme-
lor. Nu de mult, ne-am propus să cule-
gem toate jocurile de copii de prin me-
leagurile noastre, jocuri însoțite fie de
versuri recitate, fie de muzică.

Pe viitor vom căuta să ne îmbogățim
și mai mult activitatea cercului.

Unitatea de pionieri nr. 11
comuna Marğa,
raionul Caransebeș,

Seară literară

Detășamentul nostru de pionieri a or-
ganizat o seară literară intitulată „Folclo-
rul românesc”. Imbrăcați în costume națio-
nale, pionierii au recitat versuri populare,
au citit fragmente din creații folclorice în
proză și au interpretat cîntece populare.

A fost o seară literară de neuitat. Pe
lină plăcerea de a asculta creații folclo-
rice, această acțiune culturală ne-a ajutat
să ne însușim noi cunoștințe despre
comoara artistică a poporului nostru.

JIPA LIZICA
cl. a VII-a B
Școala medie Titu-Gară.

